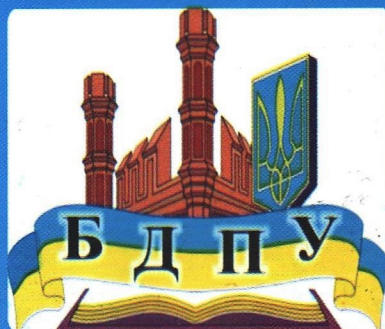

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БЕРДЯНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Економічні і підприємницькі інновації: думка молодих дослідників

Матеріали

Регіональної науково-практичної конференції

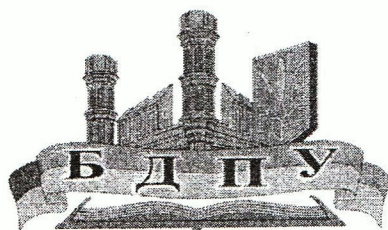
21 травня 2009 р.

м. Бердянськ

Бердянськ 2009

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БЕРДЯНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Економічні і підприємницькі інновації: думка молодих дослідників

Матеріали
Регіональної науково-практичної конференції

*21 травня 2009 р.
м. Бердянськ*

ББК 65.290 (Я 5)
УДК 330.341 (082)
Е - 45

Економічні і підприємницькі інновації: думка молодих дослідників. Матеріали Регіональної науково-практичної конференції. 21 травня 2009 р. Наукове видання / Під заг. ред. д.е.н, проф. Г.В. Саєнка. - Бердянськ: БДПУ, 2009. - 200 с.
ISBN 966-95527-3-7

У даному збірнику опубліковані статті і доповіді професорсько – викладацького і студентського активу Бердянського державного педагогічного університету за матеріалами конференції, що проводиться вперше. Значне місце відведене молоді, що здобуває знання на зломі когнітивного мислення, яке формується ринковими відносинами. Думка висловлюється за економічними і підприємницькими процесами і інноваціями.

Редакційна колегія:

Крижко В.В.

доктор педагогічних наук, професор (голова)

Брітченко І.Г.

доктор економічних наук, професор

Гончаров В.М.

доктор економічних наук, професор

Папаїка О.О.

доктор економічних наук, професор

Савченко О.Ф.

доктор економічних наук, професор

Саєнко Г.В.

доктор економічних наук, професор (замісник голови)

Левченко О.О.

кандидат педагогічних наук, доцент

Мікуленко Л.І.

кандидат хімічних наук, доцент (відповідальний секретар)

Відповідальний за випуск: Нікітенко Н.А.

Тексти статей друкуються в редакції авторів

Рекомендовано до друку Вченою радою
БЕРДЯНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
(протокол №06 від 02.04.2009 р.)

ISBN 966-95527-3-7

ЗМІСТ

Напрямок НАУКОВІ ВИТОКИ ІННОВАЦІЙ: думка досвідченого науковця

<i>Крижко В.В., д.п.н., проф., Саєнко В.Г., к.е.н.</i> МЕТОДИЧНІ ЧИННИКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОЇ СУСПІЛЬНОЇ СИСТЕМИ ДЕРЖАВИ У ПОРУШЕНОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	6
<i>Бритченко І.Г., д.е.н., проф., Алексеєнко І.С.</i> ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ КРЕДИТУ ТА ЙОГО РОЛЬ У СУСПІЛЬНОМУ ВІДТВОРЕННІ.....	11
<i>Бритченко І.Г., д.е.н., проф., Волканова О.С.</i> АУТСОРСИНГ ЯК НОВА ТЕХНОЛОГІЯ МІЖНАРОДНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ ПОСИЛЕННЯ КОНКУРЕНЦІЇ.....	15
<i>Гончаров В.М., д. е. н., проф., Гребенюк А.О.</i> АНАЛІТИЧНА ОЦІНКА ПОКАЗНИКІВ РОБОТИ ПІДПРИЄМСТВА НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	18
<i>Гончаров В.М., д. е. н. проф., Коваль Н.М.</i> ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ДИВІДЕНДНА ПОЛІТИКА НА ПІДПРИЄМСТВАХ АГРОПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА.....	21
<i>Папаїка О.О., д.е.н., проф., Саєнко В.Г., к.е.н.</i> БІДНІСТЬ, БАГАТСТВО І НЕВІРНІСТЬ – ПЕРВИННІ ЧИНИКИ ІННОВАЦІЙНОГО РУХУ ДЕРЖАВИ ДО САМОДОСТАТНОСТІ.....	25
<i>Савченко О.Ф., д.е.н., проф., Лазаренко Є.А.</i> ФОРМУВАННЯ РАЦІОНАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ ДЖЕРЕЛ КОШТІВ ПІДПРИЄМСТВА.....	32
<i>Савченко О.Ф., д.е.н., проф., Хуторянська І.С.</i> АНТИМОНОПОЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВИ ТА ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМНИЦТВА	38
<i>Саєнко Г.В., д.е.н., проф., Андрущенко І.В.</i> ПІДПРИЄМНИЦТВО В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ УКРАЇНСЬКОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА.....	44
<i>Левченко О.О., к.п.н., доц., Нечитайло В.І.</i> ЛІДЕРСТВО, ВПЛИВ ТА ВЛАДА.....	51
<i>Левченко О.О., к.п.н., доц., Підгірна О.А.</i> ДОСВІД ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В МАРКЕТИНГОВОМУ ВІДДІЛІ ЗАТ „ПРИАЗОВКУРОРТ” САНАТОРІЮ „ЛАЗУРНИЙ”.....	52
<i>Мікуленко Л.І., к.х.н., доц., Гальченко Ю.І.</i> ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА.....	55
<i>Мікуленко Л.І., к.х.н., доц., Фатєєва Є.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ.....	57
<i>Саєнко В.Г., к.н.ф.в.с.</i> ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ ДЛЯ СФЕРИ СХІДНИХ ЄДИНОБОРСТВ.....	58
<i>Дмитрієвська І. М., Кіосєва Ю. М.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ГАЛУЗІ РОСЛИНИЦТВА ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РОЗВИТКУ.....	62
<i>Комов В.В., Підгірна О.А.</i> СУТНІСТЬ ТА УМОВИ РЕЄСТРАЦІЇ ОФШОРНИХ КОМПАНІЙ.....	66
<i>Нікітенко Н.А., Волканова О.С.</i> ЕКОНОМІЧНА СВОБОДА І ПІДПРИЄМНИЦТВО.....	71
<i>Нікітенко Н.А. Григор’ян М.Ю.</i> СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У БІЗНЕСІ...78	
<i>Нікітенко Н.А., Хуторянська І.С.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ НАБУТТЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО ДОСВІДУ СТУДЕНТАМИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИ.....	85
<i>Ровт А.-М. В., Шевченко Н.С.</i> ТЕОРЕТИЧНИЙ РОЗГЛЯД ОБОРОТНИХ КОШТІВ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ЗАСОБУ ПОЛПШЕННЯ ОПОДАТКУВАННЯ.....	87

повинні сприйматися особливою увагою щодо творення та нагромадження нової цінної інформації, удосконалення засобів її обробки й підвищення ефективності механізмів використання. Рівень і темпи розвитку такої моделі детермінуються впливами різних часових періодів, де насамперед діють впливи потенціалу здобутків попередніх поколінь, рівня освіти, талановитості, творчої мотивації, патріотизму, громадянського та виховного ідеалів, за чим криється власне ціннісно-орієнтаційна, тобто аксіологічна зрілість.

Крім визначеного, треба пам'ятати про таке відоме фахівцям явище: як потенціали впливів попередніх і сучасних періодів, так і форми вертикального (передача традиційної інформації від покоління до покоління) та горизонтального (творення нових знань, досвіду) руху інформації у суспільстві не лише тісно взаємопов'язані, але й становлять духовно-інформаційну неперервність, стабільність, цілісність розвитку нації як складової світового організму. Якраз за допомогою множини чинників можна досягти підсилення соціогуманістичної компоненти інноваційного розвитку, залучення інвестицій, налагодження моніторингу показників наявності тих чи інших можливостей для креативної реалізації кожною людиною, кожною нацією й державою своїх потенцій, прояву інтелектуального капіталу [5-6].

Література: 1. Вовканич С.Й. Інформаційна парадигма регіональних суспільних систем інноваційного типу /С.Й. Вовканич, Л.К. Семів //Препр. наук. доп. – Львів: ДЦНТЕІ, 2005. – 85 с. 2. Вовканич С.Й. До питання про оцінку соціальної інформації // Вісник Академії наук Української РСР. - К.: Наукова думка. –1974. - № 9. – С. 56-64. 3. Мойсеєнко І.П. Інтелектуальна еліта - умова інноваційного потенціалу підприємства //Розвиток науково-технологічних парків та інноваційних структур інших типів: Україна і світовий досвід. - Львів: ЛЦНТЕІ, 2003. – С. 67-72. 4. Максименко Г.М. Методика оновлення, розвитку і становлення людини за акмеологічними і аксіологічними підходами до адаптації, реінтеграції і ресоціалізації її в ринковий простір завдяки застосуванню новітніх педагогічних засобів, процесів і схем відтворення робочої сили /Г.М. Максименко, В-в Г. Саєнко, В-р Г. Саєнко, С.В. Смеричевська, Н.А. Нікітенко / Під заг. ред. В-ва Г. Саєнка. - Луганськ: ЛППСТ, 2008. - 187 с. 5. Солдатенко М.О. Теоретичні положення адаптаційних схем стійких відтворювальних процесів у державі з інноваційним рухом / М.О. Солдатенко, В.В. Крижко, В.Г. Саєнко // Зб. «Проблеми праці та соціальних технологій у промисловому регіоні: теорія та практика». – Луганськ: ЛППСТ, 2007. - С. 3-14. 6. Крижко В.В. Аксіологічний потенціал державного управління освітою: Навч. посіб. / В.В. Крижко, І.О. Мамаєва. - К.: Освіта України, 2005. - 224 с.

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ КРЕДИТУ ТА ЙОГО РОЛЬ У СУСПУЛЬНОМУ ВІДТВОРЕННІ

Брітченко І.Г., д.е.н., проф., Алексєєнко І.С

В наш час тема кредиту, його економічна сутність та роль у суспільному відтворенні є актуальною. Зараз майже кожна людина не може обійтися без кредиту. У молодих людей потреби часто перевищують їх прибутки. І навпаки, у людей похилого віку прибутки, як правило, перевищують видатки. Це також, з одного боку, викликає потребу в кредиті, а з іншого - створює умови для його надання. Можна зробити проміжний висновок, що необхідність кредиту викликана існуванням товарно-грошових відносин. Його передумовою є наявність поточних або майбутніх прибутків у позичальника, а конкретними причинами, що обумовлюють необхідність кредиту - коливання потреби в коштах та джерелах їх формування як у юридичних, так і фізичних осіб. Зазначимо, що кредит (від лат. *creditum* - позика, борг) є однією з найскладніших економічних категорій. Передумовою його історичного генезису було майнове розшарування суспільства в період розкладу первіснообщинного ладу. Але характеру об'єктивної необхідності він набув лише за умови становлення і розвитку товарно-грошових відносин. Ця необхідність була зумовлена особливими взаємовідносинами між товаровиробниками: коли продавцю потрібно було продавати товар, а в покупця не було грошей, щоб його купити (тому що

він ще не виготовив або не продав свій), виникала потреба у передачі продавцем покупцеві товару з відстрочкою платежу, в кредит. Ще більшою мірою, чим функціонуючим виробникам, кредит був необхідний тим, хто тільки прагнув організувати виробництво, але не мав для цього власних коштів.

Відповідно до Положення НБУ "Про кредитування" **поняття кредиту** визначене так: кредит - це позиковий капітал банку в грошовій формі, що передається в тимчасове користування на умовах забезпеченості, зворотності, терміновості, платності й цільового використання. Також, кредит - це економічні відносини між юридичними та фізичними особами і державами з приводу перерозподілу вартості на засадах повернення і, як правило, з виплатою процента.

Економічні відносини між сторонами кредитної угоди виникають під час одержання позики, користування нею та її повернення. В цих відносинах завжди беруть участь не менш ніж дві сторони: кредитор - сторона, що передає вартість у грошовій формі в кредит і позичальник - сторона, що зацікавлена в одержанні позики для досягнення своєї певної мети. Ці сторони називаються суб'єктами кредитної угоди, а ті грошові чи матеріальні цінності, відносно яких укладається угода позики, є об'єктом кредиту.

Русійним мотивом кредитних відносин є отримання додаткового прибутку (доходу) кожним із суб'єктів кредитних відносин: кредитор отримує його у формі відсотку на кошти, надані у позику, а боржник - у вигляді прибутку на позичені кошти, використані у підприємницькій діяльності чи на розширення свого власного споживання. Завдяки цьому, кредит справляє важливий стимулюючий вплив на поведінку економічних суб'єктів. Але об'єктивної необхідності кредиту, про яку мова йшла вище, а також його стимулюючих мотивів недостатньо для повноцінної реалізації кредитних відносин. Для цього необхідні також певні економіко-правові умови. Сама природа кредитної угоди, яка ґрунтується на тимчасовому запозиченні чужої власності, зумовлює необхідність матеріальної відповідності її учасників за виконання взятих на себе зобов'язань. Це можливо у випадку, коли кругооборот коштів господарюючих суб'єктів відокремлений від кругообороту коштів суспільства і організації, які вступають в кредитні відносини і повинні бути власниками наявного у них майна або (якщо це державні підприємства і організації) мати право володіння в користування майном. Таким чином, учасники кредитних відносин повинні бути юридично самостійними особами і функціонувати на засадах господарського або комерційного розрахунку. Фізичні особи можуть стати суб'єктами кредитних відносин, якщо вони дієздатні в правовому відношенні і мають стабільні гарантовані джерела доходів.

Іншою обов'язковою умовою реалізації кредитних відносин є збіг економічних інтересів кредитора і позичальника. Вирішальне значення при цьому має узгодження конкретних параметрів позики: її забезпечення, строку кредитування, величини проценту тощо, а також наявності альтернативних варіантів фінансування і розширення коштів. Особливого значення ця умова набула при переході до ринку.

Основними суб'єктами кредитних відносин виступають держава, банківські установи, підприємства і організації різних форм власності та громадяни. В залежності від комбінації суб'єктів кредитної угоди можна виділити основні види кредиту: банківський, комерційний, споживчий, державний, міжнародний.

Об'єктом кредиту є гроші або речі, що втілюють певну вартість. Позичальник використовує їх для підтримання процесу виробництва або для задоволення своїх особистих потреб. Тому об'єкт кредитних відносин для позичальника має не тільки вартість, а й споживчу вартість. Вона полягає в тому, що спрямовані в обіг гроші чи речі забезпечують позичальнику зростання вартості, тобто є капіталом. Коли ж гроші або речі надаються в кредит для задоволення особистих потреб позичальника, то це передбачає одержання позичальником у майбутньому доходів від його теперішньої, минулої (пенсіонери) чи майбутньої (студенти, учні) участі в процесі суспільного виробництва,

тобто від використання його робочої сили як товару, без чого не можливе самозростання капіталу. В умовах ринкової економіки об'єктом кредитних відносин переважно є гроші, як загальний ресурс, за допомогою якого можна придбати всі інші ресурси: матеріальні, технічні, трудові, природні тощо. Кредитні відносини виникають з приводу перерозподілу вартості на засадах повернення (тобто з приводу перерозподілу вже розподіленого валового національного продукту, насамперед національного доходу). Надана у тимчасове користування вартість, через певний час має бути повернена до її власника, причому, як правило, з виплатою відсотку. Таким чином, за кредитною угодою від кредитора до позичальника переходить у тимчасове користування, лише споживча вартість грошей чи речей без зміни їх власника. Цим кредит відрізняється від товару, котрий після продажу його, повністю переходить від продавця до покупця.

Передумовою повернення кредиту є кругообіг основних та оборотних коштів або одержання доходів позичальником. У виключних випадках кредит може бути повернений третьою особою - гарантом, коли позичальник не спроможний сам це зробити. Найчастіше у ролі гаранта виступає великий банк. Кредитні відносини відбивають єдиний цілісний процес тимчасово вивільнених коштів і виникнення тимчасової потреби в них у процесі суспільного відтворення. Опосередковуючи зміну функціональних форм ВВП і забезпечуючи тим самим безперервність його руху, кредитні відносини є об'єктивною необхідною частиною економічних відносин суспільства.

Треба обумовитися про те, що в умовах планово-адміністративного управління економікою, кредит, який за своїми об'єктивними властивостями виступає фактором інтенсифікації виробництва, нерідко використовувався як важіль екстенсивного розвитку економіки. Це виявляється, зокрема, в автоматичному характері кредитування, в процесі якого кредити надавалися без ув'язки з наявними кредитними ресурсами, використовувалися для покриття непродуктивних витрат, кредитування надпланових запасів або видавалися без забезпечення товарно-матеріальними цінностями. Кредитний перерозподіл часто відігравав антистимулюючу роль, оскільки проводився без урахування кредитно спроможностей господарюючих суб'єктів і тому використовувався для покриття збитків неефективно працюючих підприємств за рахунок добре працюючих підприємств. Не завжди виконувався принцип строковості кредиту. Така практика кредитування, яка не вираховувала і навіть суперечила сутнісним властивостям кредиту, перешкоджала реалізації його далі в розвитку і підвищенні ефективності економіки, нормальному відтворенні ВВП. По мірі переходу до ринку, широкого впровадження економічних методів управління, підвищення ролі вартісних категорій в управлінні економікою, зростає регулююча роль кредиту.

В розвинутому ринковому господарстві кредит виступає як інструмент безпосереднього регулювання процесів відтворення. Виступаючи розподільною категорією, кредит не може одночасно виступати й як матеріальний фактор виробництва, безпосередньо впливаючи на виробничий процес. В той же час кредит забезпечує процес зміни вартісних форм ВВП в процесі його руху, обслуговує весь процес розширеного відтворення, і тим самим виступає як фактор його неперервності.

Важливу роль кредит відіграє в забезпеченні науково-технічного прогресу (НТП). Підвищення його технічного і технологічного рівнів відтворювального процесу здійснюється перш за все непрямим шляхом: забезпечення неперервності виробництва, стимулювання збільшення випуску продукції тощо. Разом з тим кредит прямо виступає фактором, що забезпечує НТП, оскільки він є найважливішим джерелом капітальних вкладень. Ефективність кредитних важелів розвитку НТП визначається кредитною політикою, яку проводить держава. Але в реалізації ролі кредиту в даній сфері необхідно здійснювати пріоритетне кредитування наукових галузей, конверсійних програм; цілеспрямоване кредитування технічного вдосконалення виробництва, впровадження у виробництво нових видів товарів, що користуються попитом населення або мають велике народногосподарське значення; розвиток інноваційних банків, які спеціалізуються на

кредитуванні нових технічних і технологічних проектів тощо. Сприяючи розвитку НТП, кредит тим самим впливає на поліпшення якісної структури ВВП, створює передумови подальшого його відтворення на розширеній основі.

Оскільки найвищою метою суспільного відтворення є розвиток людини, її фізичних і духовних здібностей, необхідно відзначити роль кредиту в соціальній сфері. По суті всі кредити мають соціальну направленість, тому що на їх основі підвищується ефективність суспільного відтворення і, відповідно більш повно задовольняється потреба суспільства, зростає життєвий рівень. Виступаючи одним з факторів впровадження прогресивної техніки і технологій, кредит сприяє скороченню важкої і низько кваліфікованої праці, зростанню продуктивності суспільної праці та доходів трудящих. Кредит сприяє покращенню стану споживчого ринку у відповідності з пріоритетом соціальної політики. В цій сфері вагома роль тих кредитів, які спрямовуються в галузі виробництва товарів народного споживання, торгівлі тощо, пільгове кредитування сільського господарства. Велике соціальне значення має споживчий кредит, який сприяє більш швидкому зростанню життєвого рівня населення. В таблиці, для прикладу, надано дані про галузеву структуру кредитів.

Підводячи підсумки, слід зазначити, що головна роль кредиту у відтворенні ВВП полягає в наступному: по-перше, кредит забезпечує неперервність відтворювального процесу; по-друге, виступає фактором його прискорення; регулює пропорційність відтворення складових частин ВВП. Крім того, кредитні відносини, сприяючи впровадженню досягнень НТП у виробництво, забезпечують покращення якісного складу ВВП, і що найголовніше, сприяють досягненню основної мети суспільного відтворення - підвищенню добробуту народу. В таблиці надана галузева структура кредитів.

Таблиця Галузева структура кредитів, наданих комерційними банками України у 2003-2004 рр., %

Галузь	2003 р.	2004 р.	Відхилення, ±
Торгівля	37,6	40,1	+ 2,5
Сільське господарство	6,3	6,8	+ 0,5
Електроенергетика	3,3	4,0	+ 0,7
Обробна промисловість	34,2	31,2	- 3,0
Добувна промисловість	3,2	3,3	+ 0,1
Інші	15,4	14,6	- 0,8

Джерело: Бюлетень НБУ. – 2004. - №12.- С. 98-99 .

Одним із найважливіших чинників ефективного функціонування ринкової економіки є високий рівень розвитку грошово-кредитних відносин у суспільстві. Багатовіковий досвід розвитку світової економіки переконливо довів, що всі ринкові стимулятори суспільного виробництва найефективніше діють в умовах, коли панівною формою економічних відносин є грошово-кредитна. Завдяки цьому істотно розширюються стимулюючі й регулювальні можливості таких ринкових важелів, як платоспроможний попит, ціна, фінансовий ринок, банківський кредит, процент, валютний курс тощо.

Підвищення значення банківського кредиту є одним із найважливіших чинників, які забезпечують безперервність розширеного відтворення. До того ж, враховуючи відсутність реальної підтримки державою товаровиробника, кредит стає ще й єдиною можливим засобом забезпечення ефективного функціонування підприємств у вітчизняній економіці. Виробник, який має наміри залучити позичкові кошти на потреби, пов'язані з випуском продукції. Зацікавлений у ефективному їх використанні, бо без цього неможливо повернути кредит, тим більше сплатити відсотки. Отже, недостатність

обігових коштів підприємств, необхідність подолання „грошового голоду” обумовлює потребу в кредитних коштах банків, спрямованих на розвиток національної економіки. Розвиток кредитної справи в Україні пройшов декілька етапів. Через відсутність чіткої кредитної політики величезні суми кредитних ресурсів, що створювались у державі, спрямовувались не на інвестиційні високотехнологічні проекти та виробництво конкурентоспроможної продукції, а витрачались на покриття бюджетного дефіциту. Ключовим елементом кредитної політики повинно стати визначення пріоритетних сфер розвитку економіки та концентрація ресурсів на пріоритетних напрямках кредитування. На сучасному етапі закріпились позитивні тенденції зростання ролі кредиту в економіці країни, підвищення рівня використання кредитних ресурсів, збільшення питомої ваги довгострокових кредитів в економіку, поліпшення якості кредитного портфеля банків.

Подальший розвиток кредитних операцій в Україні пов'язаний з активізацією довгострокового кредитування, розширенням кредитування по кредитних лініях і овердрафту (останній різновид поступово поширюється й на фізичних осіб-держателів платіжних карток, які мають стабільні надходження на рахунки). Окрім того, антиінфляційна політика України має бути гнучкішою, поєднувати монетарні обмеження з кредитною підтримкою підприємств і виробників. Одночасно необхідно запровадити обмеження імпорту та підтримувати купівельну спроможність населення.

Висновки: Оздоровлення економіки України потребує інвестування значного капіталу в пріоритетні галузі виробництва, оскільки технічний рівень більшості підприємств не відповідає сучасним вимогам. За даними статистики, фізична зношеність промислового обладнання перевищує 50% і постійно збільшується. В паливній промисловості та чорній металургії знос основних фондів досяг майже 60%, на авіаційному транспорті – понад 70%. Моральний знос основних засобів ще більший. Надання кредитів на відновлення виробництва потребує значних коштів, що вимагає збільшення концентрації банківського капіталу. Незначні кошти, розпорошені по великій кількості банків, не здатні вивести економіку із занепаду. Невеликі банки неспроможні кредитувати великі проекти і навіть підтримувати поточну виробничу діяльність. У цих умовах треба йти шляхом підтримки великих банківських структур, які мають достатній потенціал для масштабного кредитування інвестицій шляхом вкладення коштів у модернізацію діючих виробництв, створення нових галузей сучасної промисловості.

АУТСОРСІНГ ЯК НОВА ТЕХНОЛОГІЯ МІЖНАРОДНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ ПОСИЛЕННЯ КОНКУРЕНЦІЇ

Бритченко І.Г., д.е.н., проф., Волканова О.С.

Актуальність теми: Процеси глобалізації визначають темпи й масштаби економічних перетворень у багатьох державах. До їхнього числа відносять, насамперед, якісні зміни в області виробництва, пов'язані із широким поширенням знань і технологій, їхньої обробки, передачі й зберігання з метою найбільш ефективного використання у світовому масштабі, прагнення успішно вести підприємницьку діяльність і підвищувати рівень конкурентоспроможності, змушуючи керівництво компанії шукати й застосовувати нові форми керування бізнесом. Однією з таких форм став аутсорсінг. Виходячи з того, що один з авторів проходив практику в Приватбанку, то може сказати, що дане підприємство спеціалізується на наданні всіх видів банківських послуг (відкриття рахунку; переказ грошей як у межах країни, так і за рубіж; здійснення платежів за різні види послуг і т. ін.), і є структурою, що працює в сфері аутсорсінгу.

Мета роботи - розкрити теоретичні передумови формування концепції аутсорсінга й делегування повноважень в умовах глобалізації й конкуренції світової економіки; застосування аутсорсінга в банківській сфері.

Наукове видання

**Економічні і підприємницькі інновації:
думка молодих дослідників**

Матеріали Регіональної науково-практичної конференції

Відповідальний за випуск – Н.А. Нікітенко
Редактор – Г.В. Саєнко
Технічний редактор – С.І. Когут
Комп'ютерний набір – К.Л. Ємельянова
Комп'ютерний макет – О.В. Котова
Коректор – В.А. Селюк

Підписано до друку 05.05.2009 р. Формат 60х90/16. Папір типографський.
Офсетний друк. Ум. друк. арк. 23,25. Обл. – вид. арк. 21,35.
Тираж 100 прим. Зам. № 340

Бердянський державний педагогічний університет.
71112, м. Бердянськ, вул. Шмідта, 4
Редакційно – видавничий відділ.
Тел.: (06153)36481.
Друк.: Видавництво «Глобус»
91022, Луганськ, вул. Сент-Ет'єнівська, 42.
Тел.: (0642) 97-42-81.